

ВЪСТНИКЪ

Градската библиотека

Варна



ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИИ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

НЕВЪЗМОЖНИ ОБЩАНИЯ.

Когато графъ Вурмъ и фонъ Кюмъ, впусаха Вукуретъ съ подписанъ миренъ договоръ съ Романия и се отправиха за Виена и Берлинъ прѣзъ София, въ послѣдния градъ тѣ заявиха, че кондоминиумътъ въ Добруджа билъ приврѣженъ и че нужно било само търпѣние, за да бѣде ликвидиранъ. Когато фонъ Кюмъ защитаваше своето дѣло въ Вукуретъ прѣдъ членоветъ на райхстага, той заяви, че кондоминиумътъ билъ не само приврѣженъ, но и „неестественъ“ и нѣкога въ скоро време ще бѣде прѣмахнатъ. Нѣколко мѣсеци, обаче, ни дѣлатъ съ дѣла на създаването му, но, при всѣхъ тѣхъ общания останаха невъзможни. Кондоминиумътъ въ Добруджа прѣстана, ако да е прѣдметъ на дипломатически рѣши, но той не тласа и неясно се правнѣва вече. Може би, такава бѣ цѣлата на общанията на неговото прѣмахване и нѣкога се прѣпорѣча и търпѣнието.

Днесъ, наистина, мнозина мислятъ, че въпросъ за сѣверна Добруджа е изгубилъ своя значение, което той доби въ течение на прѣговоритъ въ Вукуретъ и извѣстно време слѣдъ подписването на мирния договоръ, но това не е тъй. Като прикрилата болестъ не е здраве, тъй и замѣчването на заинтересованитъ страни не е дисинтересиране. Сюзната колесница продължава още да скърца съ кондоминиума, защото той е единъ отъ оуби прѣтове, изхлѣти въ нейнитъ колелета, които спазватъ все повече нейното движение въ пътя на единенето, който единствено си извелъ изъ по-скоро сѣвѣра на спасителни брѣзи на почетния миръ. Въпросътъ за Добруджа продължава да бѣде тежко брѣме на шѣнитъ на нейното население; той продължава да обръща и погледа на въоръжената българска народъ къмъ оуби дни на усилия и храбростъ, когато лѣтѣше прѣзъ полетата на Добруджа и не надѣше своята крѣвъ, опитъ отъ мислитъ, че тѣя крѣвъ той дѣе за великото дѣло на свободата и обаянъ отъ надеждата да види една частъ отъ тѣлото на своето отечество приединена къмъ него. Нито добруджанското

рѣшение, нито българския народъ ще се поправятъ нѣкога съ съществуването на кондоминиума, а още по-малко това може да се очаква сега, когато за нѣколко столѣтия прибалтийски барони, се създаватъ отдалѣни монархии и когато Турция анексирала навѣзката области въз основа на сѣбитъ принципи, които, ако не се отказватъ на добруджанското население, то не са и защитатъ.

Днешното положение на сѣверна Добруджа не може да се търпи повече, а днешнитъ формули, които заинтересованитъ въ него страни прѣдлагаха за негово разрѣшение, се уназаха несъстоятелни. Нито Турция има право да иска засилване на своето влияние на Балканитъ, по-ради освободенето на Добруджа и нейното присъединение къмъ България, нито България е длъжна да плаща за това, че Вукуретския миръ се подписа въ единъ моментъ, когато жаждата за ограждане отъ стопански компенсации и прекрѣти чужди бѣха възъ отъ всѣкъвъ спра-

ведливостъ. Това положение става все по-ясно съ отдалечаването ни отъ дѣна на подписване мирния договоръ въ Вукуретъ, то не се прѣмахна и до сега, нито пъкъ има изгледи да се прѣмахне по днешнитъ пѣтъ.

При невъзможността да се постигне едно окончателно ликвидиране съ послѣдното отъ Вукуретския миренъ договоръ по отношение на Добруджа, потребно е да се потърси другъ тактъ, но не и да се оставятъ невъзможни даденитъ отъ рѣководящитъ кръгово въ сюзнитъ страни категорични и тѣржествени общания, за бързото му ликвидиране. Тактъ пѣтъ лесно може да се намери, стига да се декларира отъ заинтересованитъ страни, че той не е прѣдметъ на груби анексии, нито тактъ за извудване на стопанствени компенсации една отъ друга, т. е. щомъ като се заяви, че той не е въпросъ за аритметически уравнения. При това положение рѣшавае значение добиватъ прѣди всичко историческитъ права на България надъ Добруджа, а слѣдъ това вече се явяватъ и правата, придобити, справедливо или не, при подписването на мирния договоръ въ Вукуретъ. Като се постави по този пѣтъ, лесно ще се намери и възможностъ, за да се осигурятъ сюзобителнитъ интереси на заинтересованитъ страни, още по-вече, че съ днешната война не се сложи крѣстъ на международнитъ договорни отношения, а напротивъ, чрезъ нея тѣхъ договорни отношения, като се изключатъ досегашнитъ методи на насилие и завладѣване, ще добиятъ своята истинска стойностъ и ще бѣдатъ по-голяма гаранция, за удовлетворение тѣхъ интереси, отколкото до сега е било такава насилственото задържане на извѣстна областъ.

Ние се надѣваме, че сѣбитъ на сюзнитъ владѣтели, както и тѣя между рѣководящитъ сюзни политически кръгове не сж оставили, нѣма да оставятъ безъ внимание и добруджанскитъ въпросъ и че и нему ще се даде едно благоприятно рѣшение.

Н-овъ

Положението на бойнитъ фронтове

Съобщения отъ Щаба на дѣбѣта армия за 7 септември 1918 год

Маяденски фронтъ. Отъ дѣйтъ страни на Охридското езеро, отъ Битоля и на нѣколко мѣста въ разоя на Черна оживена огнена дѣйностъ отъ наша и неприятелска страна. При Добро-поле наши мѣлохвратачи наахлаха неприятелски складъ съ бойни припаси. Южно отъ Гевгели, неприятелски артилерийски огнь, който отъ нѣколко дни продължаваше съ променлива сила и бѣше временно затихналъ, миналата нощъ изведнѣжъ се издѣрва въ барѣжизентъ, подъ прикритието на нѣто английски части атакуваха нашата прѣдна пѣщия прѣмъ с. Сехово и приближиха на едно мѣсто нашитъ оуби, но неосрѣщати съ огнь и отчасти слѣдъ рѣководяща борба бѣха напълно отхвърлени съ значителни за тѣхъ загуби. Източно отъ Вардара огневата дѣйностъ отъ дѣйтъ страни бѣше временно по-силна. Английски разузнавателни групи се опитаха да приближатъ нашитъ прѣди по-отоне прѣмъ с. Мачуково, но бѣха разпрѣснати съ огнь.

АЗОВАМЕНТЪ:

За България год 16 лв.
За странство „ 32 лв.Въ обявенитъ се плаща
по 30 отъ на кв. см.Адресътъ:
въ Добруджа, ВабадагъИзлиза:
понеделникъ, сряда
и петъкъ.

Единъ брой 10 ст.

Съюзнически свѣдения.

Берлинъ. Сѣверо-западно отъ Лагмакъ баварски войсковы части въеха при едно нападение по-вече отъ 100 пѣхвѣци. Южно отъ Иперъ нѣе отбихме атакитъ на англичанитъ. Силни пѣхотни сражения се развиха въ наши прѣдпозимонетъ терекъ. Нашитъ арсегарди приаудиха неприятеля да развѣе по линията Фамъ — Лиремонъ — Ленгавезъ пѣхви съ загуби атаки. Нашитъ бойни амматори наадаха съ успѣхъ не-орнѣтелскитъ бѣози, при прѣмахването имъ на р. Сема, прѣмъ Сент-Христъ и Бри. Между Сема и Оазъ неприятеля, прѣсѣдѣвайки арсегардѣтъ ни, прѣмина Хамъ и Шони и по-вечеря завърза бой съ насъ по линията Омигни — Вилекуръ — О Монтъ. Между Оазъ и Ева оживени прѣдпозимонетни боеве. Източно отъ Велмъ нѣе се намереме въ бойно съприкосновение съ неприятеля. По височинитъ сѣверно отъ Фимъ, нѣе отбихме нѣшитъ атаки на англичанитъ.

Берлинъ. (вечерно общеніе): Отъ дѣйтъ страни на шосето Поронтъ-Камбре арсегардѣтъ сражение прѣдъ нашитъ нови позиции. Мѣстни боеве между Бѣеръ и Ена.

Виена. При вѣзвѣщеніето на А-мѣго нашитъ части отбиха една италианско-французка атака, подготвена чрезъ оуби ан-тилерийски бой. Проникна въ западно отъ Монтъ Симсентъ въ нашитъ първи линии, неприятеля бѣде отхвърленъ отъ тамъ съ контра атака.

Въ Албания нищо ново.

Графъ Херлингъ за мира.

На 31 м. мѣсѣтъ германския канцлеръ графъ Херлингъ празнува 75-годишнината отъ рождението си дѣнь. По този случай съ размѣненъ между него и Кайзера телеграмъ. Въ своята телеграма до Кайзера графъ Херлингъ говори за мира по единъ недвусмысленъ начинъ, като казва: „Съ гордото съзнание, че прѣтежавамъ довѣрнето на Ваше Величество, азъ ще направя всичко, на което съмъ способенъ, за да дамъ на отечеството миръ, отъ който то се нуждае. Подъ мѣдрото рѣководство на Ваше Величество и мѣлѣненъ съ вѣра въ армията, която прѣнася удивително изпитанията прѣзъ тази свѣрхчовѣшка борба, както и въ водителитъ на германския народъ, рѣшенъ да издѣржи непоколебимо, въпрѣкъ мѣжѣтъ и лишенията, азъ очаквамъ съ вѣра дѣньтъ, който ще доведе свършенъ на всесвѣтската война. Да мога да кажа този дѣнь прѣдъ Бога и прѣдъ свѣтовната история, че азъ канцлеръ дѣлѣтъ си къмъ императора и отечеството, това ще бѣде най-хубавата награда за мене. Всички мои сили ще бѣдатъ посветени на това“.

За Добруджа.

Отъ нашия специаленъ кореспондентъ.

София, 7. IX. На несѣщеніето на турския велѣкъ кѣзиръ Талаатъ паша въ Виена и Берлинъ се отдава голямо значение. Очаква се пѣлно разбирателство по всички въпроси и особено този за Добруджа.

Ромѣния трѣбва да се опрѣдѣли.

София, 7. IX. Въ уводна статия отъ 5-й т. мѣтъ в. „Pester Lloyd“ настѣпва да се наложи на Маргилемъ да заговори ясно, тъй като сегашното посѣдението на Ромѣния е лѣмо и недозрѣтелно. Ишиетъ истиницѣ проповѣдватъ разсѣждането на Австро-Унгария. Наистина, на Ромѣния трѣбва да се отнеме войска възможностъ да грѣди на нашия сюзъ.

България и Сюзъ

София, 7. IX. Отношенията между дѣжавитъ отъ четворния сюзъ статѣтъ все по-срѣдични. Иразъ на тази сѣрѣдичностъ и искреностъ е посѣщеніето на Баварския Кралъ Лудвигъ третъ, който днесъ слѣдъ обѣдъ пристѣгна въ столицата.

Талаатъ паша за турско-българския споръ.

На 5 т. м. Талаатъ паша, на пътъ отъ Цариградъ за Виена и Берлинъ, е билъ интервюиранъ на софийската гара отъ прѣдставителъ на в. „Камбанъ“ върху турско-българския споръ. Между другото, Талаатъ паша казатъ:

„Вие много добръ знаете, че азъ съмъ най-пѣлѣмнитъ приврѣженъ на турско-българско осоразумѣние въ Турция и азъ си оставамъ за всички тактъ. Днесъ азъ намирамъ повече отъ когато и да е било, че България и Турция трѣбва вѣдно да се поддрѣпатъ и тѣмъ е само тѣхното спасение. Азъ работя въ това направление и разчитамъ на голѣми успѣхи въ полза на двѣтъ страни“.

На пѣмѣка, че тѣя задружностъ не може да се постигне при наличиността на турско-български споръ, великия кѣзиръ отговори:

„Всички тѣя въпроси ще се уредятъ полюбовно“.

И на въпроса какъ мисли великия кѣзиръ, че не се уреди добруджански въпросъ, който толкова много интересува и тревожи българското общество, Талаатъ паша заяви:

„И тѣя въпросъ ще се уреди сѣщо тѣя задоголѣтелно, както ни казахъ по-рано, не ще се уреди задоголѣтелно и въпроса за турско-българската граница“.

ОТЗИВИ

Единството въ българскитъ партии

В. „Военни Извѣстия“. Една отъ дѣйтъ партии — партията на широкитъ социализмъ — вѣчера излъче отъ декларация, която гласи че „докато неприятелъ стои на границата и дѣбе да нахлуе, отъ което би промѣлѣло само разрушение и робство за страната, върховенъ дѣлъ е налетѣ на армия и население да ототояватъ независимостта на отечеството“.

И ако партията на принципнитъ противници на войната — ратницитъ за миръ и братство между народитъ — считатъ защитата на отечеството, оубата и крѣпкостта на фронта, като необходимо условие за по-скорошното приключване на свѣтовния националенъ — атамъ другъ изходъ нѣма. Докато неприятелъ стои на границитъ и дѣбе да нахлуе“ въ страната, дългъ на всички българинъ е да брани отечеството! Тѣка се провикватъ прѣдставителитъ на работническото въ България. И той зовъ, искренъ и разуменъ, се подема въ цѣлата страна, защото България има право да обществувѣа и се бори само въ името на това право, въ името на оубодата, противъ робството и тиранията. И само по този изпитанъ пътъ може да се достигне до толкова очаквания почетенъ и трѣсенъ миръ. Докато въ България независимъ отъ партийни възглѣди и убѣждения, така е оубащата усмѣхитъ на изродното дѣло трѣбва да се счита осигурентъ.

В. „Миръ“ Най важното отъ всички тѣя рѣшения въ дадения моментъ е рѣшението, да се ототоява независимостта на отечеството. Ето какъ е формулирано това рѣшение:

„Социалдемократичната о противница на завоевателската война и о за сѣлучване на по-окоршенъ миръ; но докато неприятелъ стои на границитъ и дѣбе да нахлуе, отъ което би промѣлѣло само разрушение и робство за страната, върховенъ дѣлъ е налетѣ на армия и население да ототояватъ независимостта на отечеството“.

Подъ това рѣшение бѣ се подписали съ еднаква готовностъ прѣдставителитъ на всички партии у насъ, великѣтѣ, не кажемъ тѣя пъкъ, и тѣшитъ социализмъ. Нѣщо повече: на това стапонице дѣсетъ отъ възбѣо всички управници на дѣржавитъ отъ четворния сюзъ, изключително и тѣхнитъ дѣржавни глави. Изъ вѣлата не излъчатъ здравни и читави само оуби вѣрѣди, у които силата се перѣдѣе отъ нѣкой вѣтрѣшенъ черасъ, както остана това въ великата вѣкогѣнна турска империя. Въ сѣмѣненіето, въ общитъ задружни усилия, докато се свърши войната — съ намири напѣто спасение. И нѣе сме доволни, че конесрѣнцията на оубилядемократитъ не о пропустѣла да вѣмѣтѣ между оубитъ рѣшения и формулата, която съдържа единичната оуба за всички партии програма за прѣзъ време на войната.

ИЗБРАНИ ДЕЛЕГАТИ

ЗА ВТОРИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕН СЪБОРЪ.

Тулчански окръгъ.

Тулчанска околия.

гр. Тулча.

1. Д-ръ Тодоръ Тодоровъ — българинъ
2. Драгомиръ Начевъ „
3. Аптонъ Бурлаковъ „
4. Сл. Н. Дрънговски „
5. Михайлъ Д. Вълковъ „
6. Никола Стоевъ „
7. С. О. Давидъ „
8. Прокопъ Вимбазски „
9. Ермайла Михай „
10. Н. Дичевъ „
11. Гено Димитровъ „
12. Кростю Чалковъ „
13. Иванъ Ивановъ „
14. Иванъ Марковъ „
15. Иванъ Синдърлиевъ „
16. Д. П. Мазолюнски „
17. Ангелъ Савковъ „
18. Димо Равановъ „
19. х. Тодоръ Войновъ „
20. Киро Хатовъ „

с. Аджигьолъ.

21. Хитю Ивановъ „
22. Иванъ Савинъ „

с. Сабанджи.

23. Ностия Михайловъ „

с. Катай.

24. Велико Атанасовъ „
25. Вилемъ Кростевъ „

с. Къшля.

26. Станковъ Манолъ „
27. Иванъ М. Радевъ „

с. Малковъ.

28. Мосевъ Тухтеревъ „
29. Игнатъ Бобозовски „

с. Пармита.

30. Ермайла А. Козувъ „

с. Муругьолъ.

31. Иванъ Т. Савовъ „
32. Павелъ М. Григоровъ „

с. Доленъ Дунавецъ.

33. Савъ Савовъ „
34. Мехомъ Иванленко „

с. Горенъ Дунавецъ.

35. Петръ Мойсеевъ „

с. Хаджидаръ.

36. Георги Ст. Желъковъ „
37. Господинъ Куцаровъ „

с. Саръгьолъ.

38. Димитръ Вавевъ „
39. Дани Д. Тановъ „

с. Калика.

40. Николай С. Димитровъ „

с. Сарънасулъ.

41. Георги Стоевъ „
42. Спирдовъ Вестернау „

с. Каравиля.

43. Хасанъ Мехмедъ Али „

с. Бей-Буджакъ.

44. Фока Георгиевъ „

гр. Махмудия.

45. Спирдовъ Трифоновъ „
46. Василъ Върбановъ „
47. Иванъ Балабановъ „

с. Ея-къой.

48. Кирчо Ивановъ „
49. Кралъо Желевъ „

с. Прислава.

50. Добри Димовъ „

Бабадашка околия.

гр. Бабадагъ.

51. Иванъ Ганевъ „
52. Нови С. Моревъ „
53. Георги Димитровъ „
54. Христо Бъчваровъ „
55. Михайлъ Христовъ „
56. Хамъ Сали „
57. Аврамъ Рундъ „
58. Ованесъ Томасянъ „

с. Башъ-къой.

59. Димитръ Велевъ „
60. Петко Райновъ „
61. Кралъо Костовъ „
62. Иванъ Илиевъ „

с. Камберъ.

63. Стоянъ Ивановъ „
64. Никола Михайлевъ „
65. Никола Митковъ „

с. Армутлий.

66. Никола М. Петковъ „
67. Ашимъ Юмеровъ „
68. Колю Г. Чамурчиевъ „

с. Сату-ноу.

69. Иванъ Манау „

с. Канлъ-Буджакъ.

70. Стоянъ Тодоровъ „
71. Велико Сърбовъ „
72. Иванъ Митовъ „

с. Паша-къшля.

73. Василъ Маневъ „
74. Маринъ Георгиевъ „
75. Иванъ Георгиевъ „

с. Караманъ-къой.

76. Петръ Андриевъ „
77. Илия Гроздановъ „
78. Димитръ Андриевъ „
79. Димитръ Мариновъ Сжбевъ „

с. Ахмаджа.

80. Андреасъ Шилко „

с. Конгасъ.

81. Стоянъ Д. Маноловъ „
82. Георги Недевъ „

с. Ея-Саха.

83. Илия М. Илиевъ „
84. Драганъ Игнатовъ „

с. Вистерна.

85. Николай Яневъ „

с. Налбантъ.

86. Димитръ Якимъ Русевъ „
87. Дони В. Доревъ „

с. Тръстеникъ.

88. Илия Продановъ „

с. Саръ-къой.

89. Корней Мачимовъ „
90. Димитръ Т. Комновъ „
91. Аземпи Феодоровъ „
92. Гавраилъ Костадимовъ „

с. Руска-Слава.

93. Василъ Феодоси Феодоровъ „
94. Иосифъ Феодоловъ „
95. Иванъ Изотовъ „

с. Зебиля.

96. Василъ Атанасовъ „
97. Игнатъ Т. Игнатовъ „
98. Велко Каръ Ивановъ „
99. Костадимъ Гавраилъ „

Мачинска околия.

гр. Мачинъ.

100. Тръстевъ Гавраилъ „
101. Стефанъ Ил. Отоановъ „
102. Никола Митевъ „
103. Марко Ангеловъ „
104. Тодоръ Николовъ „
105. Хамъ Омеръ „
106. Иванъ Павловъ „

с. Каркалиу Каменка.

107. Серги Леонидъ „
108. Григори Аминовъ „
109. Василъ Влазовъ „

с. Кържиларъ.

110. Василъ Н. Георгиевъ „

с. Черна.

111. Маринъ Стойчевъ „
112. Никола Поповъ „
113. Никола Гарговъ „
114. Костадимъ С. Христовъ „
115. Димитръ Н. Андоловъ „
116. Никола Стойчевъ „
117. Чернико Петровъ „

с. Хасанларъ.

118. Етемъ Сюлмамповъ „

с. Канатъ-Калъа.

119. Георги Г. Монтану „

с. Гречи.

120. Иванъ Христо „

121. Маринъ Русевъ „

122. Мехмедъ Чангъръ „
- с. Жижиля.

123. Гица А. Хариничиану „

- с. Сату-ноу.

124. Гено Стойковъ „

125. Георги Кростевъ „

с. Печенега.

126. Георги Гимгори „
127. Георги Василу „
128. Тодоръ Матеи „

с. Туркоз.

129. Контатинъ Брумъ „
130. Ионъ Булгару „
131. Никола Андоновъ „

с. Вакарени.

132. Георги Кулянъ „

с. Ай-Орманъ.

133. Ионъ Малигару „

с. Омурларъ.

134. Арифъ Омеровъ „

с. Орта-къой.

135. Петръ Петровъ „
136. Али Саванъ „

Исаиченска Околия.

гр. Исаича.

137. Г. Равноутовъ „
138. Василъ Ивановъ „
139. Янко Лазаровъ „

с. Алибий-къой.

140. Стефанъ Николовъ „
141. Иванъ Геновъ „

с. Ая-кадънъ.

142. Георги Мариновъ „

с. Чигели.

143. Стефанъ Алексиевъ „

с. Балабанча.

144. Василъ Григору „

с. Паркешъ.

145. Ионъ Д. Карашка „
146. Мана Мотилу „

с. Циганка.

147. Димитръ Калиновъ „

с. Ханчарка.

148. Кростю Станковъ „

с. Иохимъ-Джеферка.

149. Василъ Димитровъ „

с. Фрикацей.

150. Георги П. Матаковъ „
151. Маринъ Трифоновъ „
152. Мило Путаевъ „
153. Иванъ М. Маринъ „

КЪМЪ ДОБРИЧЪ

Като вълни на бурно море залъха изпитанитъ войски широка и равна Добруджа. Още първия денъ съ хиляди и хиляди почерпили пѣ отници, много топове и картечници, множество искусни артилериисти и хиляди буйни конници прѣблизиха границата и захлѣтахъ въ забравената отъ власитѣ родна земя. Много пѣхота и топове се устремиха къмъ Дунава, дѣто бѣа силнитѣ пражески вѣрности Тутраканъ и Силистра. Други пъкъ се насочиха къмъ Добричъ — сърцето на българска Добруджа. И между тия двѣ неуязвими върволи отъ воини, къмъ Куртъ-Вунаръ, се понесоха смѣлитѣ конници.

И ето че първитѣ дни врагѣтъ при срѣщна войскитѣ и се омиа съ бой да запре побѣдния пѣх устреми. Но илави се показаха власитѣ, не издържаха никакѣ напора на закаленитѣ въ боеве българи и едни обрѣнаха грѣбъ въ бѣгство, а други позорно сложиха оръжия и бѣа отведени въ пленъ. Тогава имъ пристигна помощъ — дойдоа отъ далечини сѣверъ войски, които рускиятъ царъ изпрати да брапятъ чуждата земя. И почнаа да се още по-люти боеве, грѣмъ и огнь разгърнаха покая на тихата

степь, рѣки отъ кръвъ напоиха благословенитѣ отъ Бога полета и на сѣкѣдѣ бѣлгаринѣтъ остана побѣдителъ!

На петия денъ отъ започването борбата въ Добруджа, нашата конница бѣше се сирѣла между Добричъ и Силистра, около Кеседжикъ, дѣе срѣщу лице съ руската конница, събрапа около Армутлий. Отдѣлни ездачи и пѣ и разезди отъ двѣтъ враждувални конници бѣха вече се срѣщнали, саблитѣ на българитѣ се кръстосаха съ копчията на руситѣ, пролѣ се кръвъ и на всѣкъ дѣ нашитѣ калани и пѣрзави кавалеристи палитакъ безстрашно и гордо върху тежко въоръженитѣ и пѣлшителни казаки. И ето че сега двѣ голѣми сборища отъ конници бѣа застанали една срѣщу друга. Руситѣ бѣа по-многобройни отъ насъ, но се държаха по назадъ, а ние, застанали на изгодното мѣсто, въоръжени съ крѣтчици и добра артилерия, чакаме тѣ да ни нападнатъ. Ирѣднитѣ ни части вече съвсѣмъ бѣха се доближили: въ гористата мѣстность между Кеседжикъ и Армутлий непрѣкъснато сповѣха развѣда и ставаа малки, но ожесточени битки. Обаче полковитѣ отъ руската конница си оставаха поназадъ. Ибщо страотно и величаво имаше въ това противопоставяне на двѣ стѣни.

Тѣй осмисламе и на шестия денъ. Пе-

приятелскитѣ полкове си стояа застрашително срѣщу насъ, но още не ни нападаха. А отъ къмъ юго-изтокъ, помъ сѣмна се зачуа глуми и тѣнжежи — скѣптитѣ, които и вече разгърнаха земята. Ние знаехме, че тамъ, около Добричъ, отъ два дена се води жестока бой, знаехме, че врагѣтъ тамъ е по-многоброенъ отъ нашитѣ войски, и нѣто съ послѣдни сили се брѣнтъ. . . . Нашитѣ телефони се свързваа съ телефонитѣ на войскитѣ ни около Добричъ и ние, чувайки на-бързо прѣдаванитѣ донесения и жѣситѣ, сѣпергични заповѣди, съ които се управляваа бол, съ трепетъ слѣдѣхме ужасната трагедия, що се разигравае тамъ, на около четирѣсе километра отъ насъ. Тамъ нашитѣ пѣхотници почти изнемогваа: врагѣтъ на-ла таше съ по-голѣми и по-голѣми сили и само пѣчуванитѣ героизмѣтъ на нашитѣ войски устояваае още на бѣснитѣ атаки на руси, власи и сѣрби. Сърцата ни се свиваа отъ мисълтата, че може би тамъ не ще издържаа, че враговетѣ ще наддѣлѣятъ и че ние оттукъ нѣщо не можеме да помогнемъ.

Слѣдѣнето вече хубаво изгѣ, чууденъ дѣтень денъ затрѣнтъ падъ широкитѣ полета, а тамъ надалечъ, все по-ожесточено етѣ о-бѣрванитѣ бой. Прѣкъ насъ сповѣаа пражески разезди, а задъ тѣтъ злѣщитѣ страотно бѣше многочислена конница. По теле-

фона пристигаа тревожни вѣсти. Изглеждаше, че около Добричъ врагѣтъ вече наддѣлаа.

Тогава, въ тоя първоначаленъ моментъ на напѣнатостъ и очакване, генералитѣ на-бързо турѣ край на съмѣлние и тревожа. Безъ да е получилъ заповѣдъ отъ по-горното начальство, той се рѣши на своя глава да поведе конницата на помощъ на героитѣ при Добричъ. „Нѣма защо да чакаме тукъ — руситѣ отъ вчера стоятъ срѣщу насъ и не ни нападатъ — да вървимъ на помощъ на нашата пѣхота.“

Слѣдъ пѣколко минути цѣлата наша конница, съ артилерията и картечницитѣ и съ облекчената си пѣ ота се понесе като буна стѣна къмъ Добричъ. По телефона се разпесоа сѣбодрителнитѣ и радостни вѣсти за пристигащата помощъ. По лѣтитата се дигнаа облаци отъ прѣкъ, копчѣе се покрияа съ потъ и пѣла, пѣ отата за по-направо прѣкосване прѣкъ долини и баири. Ние отминаме селата бѣзъ да се сирѣмъ и очудонитѣ селани за ласкато глѣдаа таи пѣудържана вълна отъ хора и коне потѣлаа въ прѣкъ и потъ. Срѣщу руската конница останаа нашитѣ прѣдни части, изпратѣ се пататѣтъ и нови взводове които прѣпѣждаа непрѣятелскитѣ разезди и не имъ даваа да разбератъ на едѣ отиватъ главнитѣ ни сили.

Вследствие продължителната суша, водата на езерата ни е освободила крайбрежните им дъна, които са образи в разнородни тръви. Тези тръви, употребявани в мирно време от населението за покрив, днес могат да попълнят фуража ни с няколко милиона килограма.

Най в край (към сушата) се намират конската тръва (*dasillis glomerata*), която е отлична храна за конете. След нея се родят: папура (*asagum salamis*), отбелото и корени на който съдържа ароматичен алкалоид и се яде с охота от еднокопитните животни; *Scirpus palustris* — азиатската тротика; стрипит; (*Carix Oesph-tosa*, с. *acutau* с. *glauca*; *Equitacea*, от тесни дълги ланцетни листа.

Всички тези тръви, с малки изключения, са вредни за рогатия добитък, но за конете, в гладни години, попълняват голяма част от фуража им. През 916 и 917 г. конете от 10-й и 6-й южни полкове мръха от ръжната крак Охридското езеро и бяха измествени в вътрешността на оградата. Пристигналите след тях германски части — изхраниха безвредно конете си с тези тръви от езерото, наричани наистина с олама, без всякакви други фуражи. Ако се прибере този фураж от езерата, преди да са зачестили есенните дъждове, вредата от фураж за добитъка ще се избегне.

Падането на Тутраканъ.

Телеграфират ни от Тутраканъ с дата 7 т. м. ц:

По случай втората годишнина от прегането на тутраканската крепост, при форта № 6 днес се отолуки панахида за упокоението душите на падналите герои за свободата на Добруджа и молебни за тържестването на българското оръжие. При отечение на многолюден народ, дошел от разни краища на Добруджа и България, за да се поклонят на братските гробове.

Положенат на високите кръстове вѐнци, съблеченат от прѐти гробини, хилядите горещи свещи, коленичили прѐди гроботѐти тихо плачущи жени, възгласитѐ на свещеницитѐ за упокоение усопшитѐ и многая лѐта за българското и съюзническото войнство — всичко това свидетѐствуваше, че българския народ е вѐззал вѐ една война от пѐлно отзание за нейната цѐль и дава сѐжми жертви за постигането ѝ.

Държанитѐ рѐчи за значението на проавената самоотверженост на доблестния български войнскѐ свѐршниха от позивъ къмъ народъ и армия да продължатъ умилята си за довършване започнатото дѐло.

Гробинитѐ при Тутраканъ, блѐсташѐ елмазъ вѐ вѐнеца на безмѐртна България и многолюдния народъ дошел на поклонение, изразяватъ волята на българския народъ да не се връща ромѐското иго, ромѐската жестокост и варварство и да се обедини българското плѐме подѐ единъ скиптрѐ.

ИЗЪ РУСИЯ.

Москва. Всички роднини на Керенски бидоха арестувани.

Москва. Положението на Ленинъ е задоволително. Не е изключена обаче възможността отъ усложнение.

Берлинъ. Ленинъ ще се замѐства отъ Риековъ, досегашенъ членъ на върховния икономически олтѐтъ; централното правитѐлство се ръководи сега отъ Троцки, Семеновъ и Свердловъ.

Цюрихъ. Швейцарскитѐ руски крагове разпространяватъ съобщението, че агентитѐ отъ Ленинъ не са имѐ никакви послѐдници, дори и ако Ленинъ умрѐ. Мошѐта на болшевикитѐ била затвърдена, тъй че тяхното съществуване не е свързано вече сѐ личностъ. Литваковъ се отказва да пристѐгне вѐ Москва, за да заеме поста на радентъ-комисаръ на външнитѐ работи.

Копенхагенъ. Убийството на руския порочентъ комисаръ Урицки е станало пѐнаржането на Съглашението, на което Урицки е билъ особено неудобенъ, понеже строго е прѐвѐзвалъ и отивалъ бунѐжницата на съюзницитѐ. Недавно вѐ едно петроградско работническо събрание той е доказалъ, че рускитѐ централно-революционери и Архангелскѐ са получили 40 милиона рубли отъ Англия за вънѐшване на масовитѐ тероръ.

Москва. Анкетата по покушението, извършено срѐщу Ленинъ, енергично продължава. Лицето което е отрѐвало срѐщу него се казва Ромѐдъ. Не по малко енергично продължава и анкетата по озаклятието, ръководено отъ француската и английската дипломатии. Очакватъ се нови сензационни разкрития. Локхардъ билъ вѐ тѐсия връзки отъ висшето руско духовенство. Той изразходвалъ милиони, за да подготви прѐдателята, държавни прѐврати, експлозии, разрушения на мостове и разни атентати.

Москва. Тукъ се откри заговоръ, ръководенъ отъ началника на британската мѐсия Локхартъ, француския генералентъ консулъ Гренаръ и француския генералъ Лавернъ, за подкупване съвѐтскитѐ войски.

ИЗЪ РОМѐНИЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Букурѐщъ. По случай навършване втората година отъ патострогата при Тутраканъ вѐ „Лумина“ вѐтъква голямото и значение за по-нататѐшното развитие на обитанията. Падането на Тутраканъ показва недостатѐцитѐ и корупцията на обществения животъ и се посѐждвало отъ дѐв години, вѐ които Ромѐния прѐтрѐпила унижения и поражения. Народитѐ обаче, прѐодоизатъ всички извършени политически грѐшки и прѐстъпления. Трѐбва една нова политическа ориентировка. Ромѐнския народъ който билъ противъ войната не стѐжме да разбера кое направление трѐбва да водятъ неговитѐ живевни интереси.

Съвѐщанията на правитѐлството сѐ блѐжитъ по заема дали извѐрредно дѐсѐръ резултатъ. Моменталъ намера благоприятенъ за емията на вътрѐшенъ народентъ заемъ.

Могло да се разчита два милиарда. Банкитѐ ще взематъ върху себе плащането на голяма частъ отъ заема.

Бившиятъ Дир. общ. безопасностъ Панатеско биле отново арестуванъ олдѐ касиране отъ надлежната съдебна властъ поставленото за освобождаването му.

Кининовскитѐ вѐнѐнци съобщаватъ, че нови руски позиви били разпространени изъ населението. Показватъ го да нова отъ украинския хетманъ прѐседниченото на Бесарабия къмъ Украйна.

Волѐдѐтѐ екслозиата вѐ Одеса, и ромѐнски окладове сѐ муницип и санитарни материали сѐ свѐршено унижовени. Спасени сѐ само 30 вагона сан. материалъ и чѐлѐри по отдалечени окладове муницип.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция радиотелеграфа)

Срѐща между Царя и канцлера Карлъ вѐ Виена.

Вѐ Виена. Императора прѐе вѐ двореца си Царя на България. Срѐщата на двамата монархи трая часъ и половина.

Скоронападски при Графъ Хертингъ.

Берлинъ. Украинския Хетманъ Скоропадски поѐлѐтѐ олдѐ императорския канцлеръ Графъ Хертингъ. Вечерѐта канцлерѐтъ даде вечеря вѐ честъ на хетмана.

Уйлсонъ милитаристъ.

Амстердамъ. Спорѐдъ американския извѐстия, желанието общата повинностъ вѐ Америка да блѐде запазена олдѐ войната остава все по-силна. Уйлсонъ се занимава сѐ тѐя въпросъ, тъй че и този демократъ започна да замишва толкова умразния неумилитаризмъ.

Италианскитѐ социалисти искатъ миръ.

Социалистическата парламентарна група при революция, сѐ която се прѐдѐтѐжава силна оппозиция противъ военната политика на правитѐлството. Социалистическитѐ депутати искатъ, щопот правитѐлството да не остава неизмѐзруванъ никакъ вѐ случай да търси възможностѐ за сключване на миръ.

Прѐдѐставитѐлтѐ на болшевикитѐ вѐ Лондонъ арестуванъ.

Лондонъ. Правитѐлството арестува прѐдѐставитѐля на болшевикитѐ вѐ Литвиновъ, когото не задѐржи, до като арестуванитѐ прѐдѐставитѐли на Англия вѐ Руоми блѐждатъ освобождени и пуснати да отпѐтѐватъ за Англия.

Францускитѐ лѐви социалисти за сдружването на народноститѐ.

Женева. Францускитѐ социалисти — радикали и социалистѐтъ сѐ се съгласили да дѐствуватъ за сдружването на народ

ноститѐ сѐ олдѐната програма: „Да се дойде до съѐтовния миръ по демократически пѐтъ, за който цѐль да развитѐтѐ най-силна привѐжвателна дѐйностъ“. Вѐ парламента опорѐдѐ „Humanitѐ“, главнитѐ оратори отъ лѐвицата сѐ се изказали ко най-енергиченъ начинъ за нуждата отъ таия пропаганда, необходимъ за навѐршването основитѐ на француската република. Клемансо е противникъ на сдружването на народитѐ, защото той съглежда вѐ пропагандата прѐждѐвѐрливна подготовка за мира. Дебатитѐ общѐщаватъ да блѐждатъ тѐрдѐ оживени.

Клемансо за края на войната.

Женева. „Коммер де ла сера“ съобщава отъ Парижъ: „Президентѐтъ на републиката и мѐръ президентѐтъ на Франция отпѐтѐваха за освобождениѐ сѐ неприетѐли области. Вѐ Ноайонъ Клемансо е дѐржалъ рѐчи прѐдѐ поорѐнцианитѐ делегати отъ общината, вѐ които той славилъ француската и английската армии и изѐтрѐпи сѐ значителнитѐ думи: „Ние стоимъ близо до края“. Скоро гражданското примѐжване и дѐйността на ослѐзена ще господаруватъ надѐ тѐмъ полѐта и областѐта.“

Испания желае неутралитета.

Мадридъ. „Libertad“ съобщава една декларация на Дѐто дѐсѐжно настояѐтѐ положение. Правитѐлството на Дѐто се вѐо дѐшѐва отъ една политика на неутралитѐтъ и нищо не сѐ е случило, което да може да измѐни тази линия на поведение, която разчита на подѐржката на еднѐдушното обществено мнѐние вѐ страната.

Хроника

Централниятъ Добруджански Нар. Съѐтътъ ще заседава на 14 и 15 т. м. вѐ Бабадагъ. Ще разгледа рѐдѐща текущи въпроси, между които и въпроса за прѐхраната на населението вѐ Сѐверна Добруджа.

Освобождението на Силистра. Днесъ е двѐгодишнината отъ освобождението на гр. Силистра. За отпразнуването на тоя за сѐлистрейчени дѐнь сѐ направени голями прѐготовления.

Пари за отвлеченитѐ добруджанци отъ Червеня Кръстѐ вѐ Бернъ. Прѐзъ миналата година блѐжнитѐ на добруджанцитѐ, отвлѐчени отъ рѐмѐнскитѐ власти при отпѐлженитѐ имѐ отъ Дѐбруджа, бѐха изпратени чрѐзъ международното Дѐво Червенъ Кръстѐ вѐ Бернъ крупни суми за тѐи добруджанци. Монго отъ изпратенитѐ суми не сѐ прѐдадени на правомѐжнитѐ вѐ Молдова, нито пѐкъ сѐ повърнати обратно на изпращачитѐ. Желателно би било българскитѐ Червенъ Кръстѐ заедно сѐ отѐвѐтитѐ власти, да взематъ нужнитѐ мѐрки за по-скорошното възвѐршване на тѐзи суми.

Българска гимназия вѐ Тулча. Отъ началото на тѐя учебна година вѐ Тулча се открива пѐпѐлна смѐтена гимназия сѐ три класа — I (IV), II (V) и III (VI). Гимназията ще се издѐржа отъ Черковно-училищната община. Учитѐлскитѐ персоналъ е вече наредѐнтъ. Назначени сѐ войницѐ-бѐшки редовни гимназически учѐтели вѐ България.

Записванитѐ на учѐницитѐ ще започнатъ отъ 9 т. м., а родонитѐ занятия — отъ 16 с. м.

Осѐжѐ учѐници и учѐничѐ, слѐдѐвали вѐ българския гимназии, ще се приематъ като извѐрредни учѐници и младежи, олдѐвали изъ ромѐнскитѐ гимназии. Та могатъ да постѐпятъ вѐ сѐпѐнитѐ класове, вѐ които сѐ бѐли вѐ рѐмѐнскитѐ гимназии. Вѐ края на учебната година извѐрреднитѐ учѐници ще дѐржатъ испѐтѐ върху учебния материалъ за прѐдѐдѐщия класъ и за класа, вѐ който сѐ бѐли прѐзъ годината. Обучениѐтъ ще се води по програмата на народнитѐ прогимназии вѐ България.

Начело на учебната година. Всички първоначални учѐщици вѐ Тулчаония учебенъ сѐрѐжъ ще се отворятъ на 15 септември сѐ водосѐзѐтъ, рѐчи и тържествени дѐтѐко родитѐлски сабѐми. Записванитѐ на учѐницитѐ ще започнатъ отъ 16 т. м. и ще продължатъ до 23 с. м.

Вакантни учѐтѐлски мѐста. Вѐ Тулчаония учебенъ сѐрѐжъ имѐ 23 вакантни мѐста за първоначални учѐтели и учѐтѐлѐи вѐ сѐловѐ училища сѐ по 2, 3 и 4 учѐтели. Желателно да ги заематъ, трѐбва да подадатъ заявка до училищния инспекторъ при Цѐба на Окупационитѐ войски вѐ Добруджа, прѐдружено сѐ олдѐнитѐ

документи: 1. Свидѐтелство за образование. 2. Медицинско свидетѐлство. 3. Свидѐтелство за учѐтѐстване прѐзъ поолѐдѐната година.

Удѐствѐрвѐние отъ общината, че издѐдатъ не сѐ взѐтъ войникъ за олдѐвѐнитѐ учебна година, ако не е маслужилъ военнитѐ си повинностъ.

Кандидатитѐ, които не сѐ учѐтѐствувѐли, трѐбва да приложатъ къмъ зѐнѐжнитѐ имѐ документи, изѐброени вѐ п. п. 1, 2 и 4, а учѐтѐствувалитѐ — сѐко оми вѐ п. п. 3 и 4. Ако кандидатѐтъ е пѐпѐциалъ учѐтѐствувѐнето и сѐ заемѐтъ другѐ служба, трѐбва да прѐдѐстави и документъ за времето на служѐнето сѐ по другото ѐдомѐство. Ако не сѐ билъ чѐновникъ или учѐтѐлѐ прѐзъ поолѐдѐната година, трѐбва да прѐдѐстави свидетѐлство отъ когото да сѐ види, сѐ какво се сѐ зѐнѐмѐвалъ.

Учитѐлитѐ и учѐтѐлскитѐ вѐ Сѐверна Добруджа получаватъ всички заплати, дѐни пари и добавѐчни възнамѐждения, бѐлѐ вѐ старѐ прѐдѐмъ на царѐството. Осѐжѐ тѐй, учѐлитѐнитѐ настояѐтѐства имѐ даватъ безплатна квартира, отопление и осѐжѐление и допълнитѐлно възнѐграждение отъ 30 — 60 лв. мѐсечно.

Олдѐвалъ учѐтели и учѐтѐлки отъ зѐзѐршено сѐрѐдно образование (недѐготѐческо гимназиално или дѐуцѐно), ще се пѐзѐнѐватъ и такава, свѐршѐли най-малко III (IV) гимназически класъ.

Трѐсѐтъ се разсѐлили Канцѐларията на Централния Добруджански Народентъ. Сѐ вѐтъ тѐрѐси дѐмѐа разсѐлили отъ мѐсечѐна пѐлата по 120 лева.

Абонамента на в. Добруджа за година 16 лева за 6 мѐсеца 8 .

Вѐжно за Добруджанци и всѐщѐ които обѐчатъ Добруджѐ! прѐдѐставитѐль

на вѐзъ „Добруджа“ вѐ гр. Добричъ Нѐнко Н. Бакѐрѐджиевъ вѐстѐнѐкарска агенция „Курѐрѐтъ“ ул. „Мария Луиза“ № 9.

Прѐема абонаменти за в. „Добруджа“. Прѐематъ се всѐкакѐ видѐве обявлѐния вѐ „Добруджа“.

За продажба в. „Добруджа“ пристѐга прѐ седмицата вѐ всѐки вторникъ, четвъртък и сѐбота сутринъ.

Вѐ агенцията се продаватъ всѐщѐ М. М. бѐблиотѐка фондъ „Добруджа“, заслужава да се прочѐтатъ отъ всѐщѐ добруджанци. Продаватъ се сѐщо всѐщѐ български вѐстѐници и списания.

10—4 Отъ Агенцията

Библиотека „ДОБРУДЖА“ издания на народѐспѐмѐгатѐлния фондъ „ДОБРУДЖА“.

Изѐзѐдени сѐ до сѐга слѐдѐнитѐ книги отъ бѐблиотѐка „Добруджа“:

№ 1 Историческитѐ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ 200
№ 2 Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издѐржания) отъ Ст. Чилингировъ . . . 500
№ 3 Истѐрѐдѐнѐското пристанище отъ Дѐръ Пенѐковъ . . .
№ 4 Мѐмѐорѐтъ отъ Центр. Добр. Съѐтътъ 150
№ 5 Ромѐнскитѐ жестокости надѐ отвлѐченитѐ добруджанци вѐ Молдова, подѐ уредбата на Драгомиръ Пачѐвъ и Д. В. Канѐвъ . . . 220
№ 6 Стари и нови пѐмѐтѐници вѐ Добруджа, (худѐжѐствѐно-ѐтнографичѐнъ ѐтѐдѐ) отъ Ив. Ёнѐчевъ Видѐ 1200
№ 7 Стоѐфанъ Караджа (живѐтѐ-писѐни бѐлѐжѐни) отъ Ст. Чилингировъ . 200

Други издания на фонда: Портрѐтъ-картина на Сѐ. КАРАДѐЖКА и 2 Картина Сѐ св. КИРИЛЪ и МѐТОДИИ по оригинала на художѐника Ив. Ёнѐчевъ-Видѐ . . . 60

Порѐчки за книгитѐ отъ бѐблиотѐката другитѐ ѐ издания се отпѐратъ до ѐдѐлѐнето на Народѐспѐмѐгатѐлния фондъ „Добруджа“, ул. „Гурѐно“ № 16 — София, фѐнъ 368 или до дружѐство „Книжѐнѐна“, Василъ Лѐскинъ — София, телефонъ 16

Вѐ Бабадагъ при книжарѐницата на фѐ „Добруджа“.

Вѐ България при всѐщѐ книжарѐрѐ